

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/894/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210573
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210573.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľky: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Gr?sslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporkyňi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 825,- Eur, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/209/2012-43 zo dňa 27.02.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v I. výroku zamietol návrh navrhovateľky a v II. výroku nepriznal odporkyňi náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka návrhom doručeným okresnému súdu dňa 27.09.2012 žiadala, aby jej odporkyňa nahradila majetkovú škodu vo výške 125,- Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 825,- Eur. Škoda podľa uvedenia navrhovateľky vznikla nesprávnym úradným postupom súdu. Nesprávny úradný postup súdu spočíval v prieťahoch v konaní (k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, s omeškaním viac ako 15 mesiacov). Zo spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 8Er/819/2009 mal súd zistené, že dňa 15.10.2009 bola doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci EX 8943/2009, a to na základe exekučného titulu - Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05702/09 zo dňa 02.07.2009. Exekučný súd vo veci vykonával procesné úkony a dňa 15.12.2009 vydal Poverenie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod č. 5505 020353. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nie je právne dôvodné navrhovateľke priznať uplatňované peňažné plnenie majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu na jej tvrdenom skutkovom základe. Súd nemal za preukázaný základný predpoklad a to nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľka nespĺnila už prvú podmienku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď v konaní nepreukázala nesprávny úradný postup. Keďže všetky podmienky vzniku zodpovednosti štátu musia byť splnené kumulatívne a vzhľadom na nespĺnenie prvej základnej podmienky súd považoval za nadbytočné a nevhodné dokazovať a vyjadrovať sa k splneniu ďalších podmienok a to k vzniku škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní toho,

kto neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané a preto súd návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Odvolanie odôvodnila tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a), v spojení § 221 ods. 1 písm. f), b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení § 221 ods. 1 písm. g), c) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h), d) súd prvého stupňa nevykonal navrhnuté dôkazy (§ 205 ods. 2 písm. c), e) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f). K dôvodom odvolania bližšie uviedla, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti odporkyne (správne zrejme má byť navrhovateľky pozn. krajského súdu) a jej splnomocneného zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p., pretože sa navrhovateľka bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavila, tak poukazuje na to, že podala súdu návrh na zrušenie pojednávania a uviedla dôležité dôvody a predložila súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Navrhovateľka uskutočnila podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomila súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľky a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Súd sa podľa navrhovateľky nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jej žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie na ktorom za neprítomnosti navrhovateľky meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že návrh trvá na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Navrhovateľka tiež tvrdila, že nemala možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporkyne, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemala možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľky na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jej možnosti konať pred súdom. V konkrétnostiach napríklad uviedla, že súd sa dopustil viacerých omylov keď konštatoval, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Uviedla, že na splnenie zákonnej lehoty, je dôležité skúmať nie len samotný moment kedy exekučný súd rozhodol o poverení ale aj moment kedy poverenie doručil príslušnému súdnemu exekútorovi. Ďalej tvrdila, že nebola oboznámená s obsahom dôkazov a prednesov, nemala možnosť sa k týmto vyjadriť a sama nemala možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania za situácie keď bolo potrebné vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu keď sa odporkyňa nevyjadřila k návrhu a ak odporkyňa nereagovala na výzvu súdu aby predložila písomné vyjadrenie, mal súd rozhodnúť podľa § 153b O.s.p.. Vzhľadom na uvedené žiadala, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.) z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávaní veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým

zisteniam a prejednávaniu veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľky uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky, že súd sa podľa navrhovateľky nedostatočne oboznámil s podmienkami za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jej žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu, že súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie na ktorom za neprítomnosti navrhovateľky meritórne rozhodol (v žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že navrhovateľka trvá na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde) a k tvrdeniu, že nemala možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporkyne, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia, že nemala možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie a že za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľky na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jej možnosti konať pred súdom, odvolací súd k uvedeným námietkam uvádza: Preskúmaním spisového materiálu na vec sa vzťahujúceho, bolo zistené, že na deň 27.02.2014 vo veci súd nariadil pojednávanie. Navrhovateľka a jej právny zástupca aj odporkyňa sa pojednávania nezúčastnili, pričom svoju neúčasť ospravedlnila len odporkyňa. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že o vylúčení zákonnej sudkyne už rozhodoval Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 5NcC/312/2013-19 zo dňa 03. apríla 2013, ktorým JUDr. Jana Halušková bola vylúčená z pojednávania a rozhodovania veci sp. zn. 10C/209/2012. Ostatní sudcovia (vrátane JUDr. Evy Uličnej) neboli vylúčení z pojednávania a rozhodovania veci. Odvolací súd v aktuálnom konaní takisto nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali nestrannosť zákonnej sudkyne.

K skutočnosti, že navrhovateľka sa nemala možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporkyne, odvolací súd uvádza, že toto sa ukázalo nepravdivým, nakoľko vyjadrenie odporkyne bolo splnomocnenému právnenému zástupcovi navrhovateľky doručené dňa 04.04.2014 (č.l. 53 spisu) a teda navrhovateľka, resp. jej právny zástupca mali možnosť vyjadriť sa k podanému vyjadreniu odporkyne.

K odvolaciemu dôvodu, že neboli splnené podmienky pre konanie podľa § 101 ods. 2 O.s.p. je potrebné uviesť, že prvostupňový súd nariadil pojednávanie na deň 27.02.2014. Právny zástupca navrhovateľky, predvolanie prevzal 13.02.2014 (č.l. 28 spisu). Tým, že na pojednávanie sa navrhovateľka ani jej právny zástupca nedostavili potom neobstojí jej námietka, že okresný súd vo veci rozhodol bez toho, aby jej umožnil vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci a odvolací súd konštatuje, že boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti navrhovateľky a jej právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd vec na pojednávaní dňa 27.02.2014 prejednal a o nej rozhodol, neodňal tým navrhovateľke možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti sama zbavila tým, že sa na pojednávanie nedostavila, hoci bola na pojednávanie včas predvolaná viac ako 5 dní pred termínom pojednávania (§ 115 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd bol zhodne s prvostupňovým súdom toho názoru, že dôvody uvádzané navrhovateľkou nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Tým si navrhovateľka a jej splnomocnený zástupca sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O.s.p. ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom). Odňatím možnosti konať pred súdom podľa ustanovenia § 221 písm. f) O.s.p. je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci, postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

Podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka, prípadne pritom na obsah spisu. Uvedené ustanovenie sa uplatní aj pri prejednaní odvolania odvolacím súdom (§ 211 O.s.p.).

V prejednávanej veci bol postup okresného súdu v súlade s citovaným ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľka nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu tvoriaceho prekážku na jej strane brániacej jej v účasti na pojednávaní (§ 119 ods. 1-3 O.s.p.). Taktiež k námietkam o majetkovej škode a nemajetkovej ujme, odvolací súd uvádza, že s nimi sa už podrobne vysporiadal okresný súd a z tohto dôvodu ich nepovažuje za dôvodné.

K samotnému porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov odvolací súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (II.ÚS 471/2012, I.ÚS 86/02, I.ÚS 70/02, I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00), keď samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Samotné nedodržanie zákonnej lehoty nemožno totiž vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Preto bolo nevyhnutné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu, tak ako to správne učinil v tomto konaní aj okresný súd.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľka nebola v odvolacom konaní úspešná, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná odporkyňa, ktorá si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila, resp. jej ani žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.